

ת"פ 43627/10/16 - מדינת ישראל נגד מיכאל קושניר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 43627-10-16 מדינת ישראל נ' קושניר

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל קושניר

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד קרן בן גל

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 19.6.17, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ובעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

המתלונן, בעל חברת הובלות, העסיק את הנאשם במועד הרלוונטי לכתב האישום. לפי כתב האישום, ביום 4.7.16 בשעות הבוקר, התגלע ויכוח בין הנאשם והמתלונן על רקע כספי. המתלונן אמר לנאשם "את אתה לא רוצה לעבוד - תלך הביתה". בהמשך לכך, ניגש הנאשם לארגז הכלים במשאית, נטל ממנו פטיש גומי קשיח והתקדם אל עבר המתלונן. משהבחין המתלונן בנאשם, החל במנוסה בעוד הנאשם דולק אחריו. משעצר המתלונן תקף הנאשם את המתלונן באמצעות הפטיש בכך שהכה פעמיים באמתו השמאלית של המתלונן ופעם אחת בגבו, תוך שהנאשם נאבק במתלונן ומנסה להגן על עצמו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן שבר באמה השמאלית וידו גובסה עד מעל המרפק.

בהמשך, ניגש הנאשם עם הפטיש בידו אל עבר שתי המשאיות שבבעלות המתלונן וניפץ את השמשות הקדמיות בעזרת פטיש. במעשיו גרם הנאשם לנזק מצטבר בסכום של 3,697 ₪.

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן וחוות דעת ממונה בעניינו, ללא הסכמה

עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, הגיש מספר תסקירים, במשך תקופה בלתי מבוטלת, ובין היתר מיום 22.10.17, מיום 11.1.18, מיום 7.5.18, מיום 31.7.18, מיום 20.1.19 ומיום 23.6.19.

4. בתסקירים ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 28, יליד לטביה, אשר עלה עם אמו לישראל בשנת 2005. אמו של הנאשם עובדת במשק בית וטרם מעצרו התגורר הנאשם ברכב שבבעלותו. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת עם אמו, רווית מתיחות וקונפליקטים. לאחר עלייתו לישראל, התמודד הנאשם עם קשיי הסתגלות, קשיים חברתיים ולימודיים. הנאשם מסר כי החל לצרוך סמים מסוג חשיש בגיל 17 והתנסה בסמים מגוונים לרבות הרואין, קוקאין ושימוש מוגבר באלכוהול, תוך ניהול קשרים חברתיים בעייתיים ומעורבות בפלילים. להתרשמות שירות המבחן, הרקע לשימוש בסמים ואלכוהול הוא מצוקה רגשית, תחושת ריקנות, היעדר מסגרת שייכות וביטחון עצמי ירוד. עוד הוסיף שירות, כי לאורך השנים הנאשם עבד בעבודות הדורשות מאמץ פיזי, בעיקר בתחום ההובלות. שירות המבחן גם התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירות סמים, רכוש ואלימות, ולעברו התעבורתי. הנאשם היה מעורב בתאונות דרכים, נדון לפסילת רישיון ושתי תקופות מאסר.

שירות המבחן מסר כי הנאשם טופל בעבר במרכז לטיפול בנפגעי סמים "חוסן" ברחובות. בתקופות אלה הנאשם הצליח הימנע משימוש בחומרים פסיכו אקטיביים. בשנים 2013 - 2016 הנאשם הופנה לקהילה טיפולית "אילנות", אולם בחר שלא להשתלב בקהילה.

הנאשם מסר כי מעורבותו בעבירות פליליות ובעבירות תעבורה נובעת מהתמכרותו לסמים ואלכוהול, תפקוד לקוי, אורח חיים בלתי יציב וקושי לשרוד את מציאות חייו המורכבת.

עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מודה במיוחס לו, הסביר את התנהגותו על רקע תחושת תסכול וכעס שצבר כלפי מעסיקו שנמנע מלשלם לו משכורת. הנאשם שלל שימוש בסמים ואלכוהול בסמוך לעבירה אולם תיאר התנהלות מתוחה ובלתי יציבה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מכור לחומרים פסיכו-אקטיביים וישנו סיכון בינוני להישנות עבירות אלימות. לאור האמור, שולב הנאשם ביום 2.10.17 בקהילת "אילנות" במסגרת שחרורו ממעצר.

בהמשך, גורמי הטיפול בקהילת "אילנות" דיווחו על שילובו של הנאשם בקהילה ושיתוף פעולה עם הליך הטיפול. באותה העת, ציין שירות המבחן כי הנאשם מגלה מודעות באשר להשלכות התנהגותו השלילית. הנאשם גם ניסה באותה העת לשקם את הקשר עם אמו ותיאר כי לראשונה מפנים כי התנהגותו לאורך השנים השפיעה באופן שלילי על הסביבה. עוד מסר הנאשם, כי לראשונה בחייו מצליח לעמוד במשימות ובדרישות הקהילה וכי הוא חש סיפוק, הצלחה ושייכות. הנאשם הכיר באחריותו לביצוע העבירות באופן פורמאלי ומבין את הפסול שבהן. לצד זאת, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם עדיין מתקשה להתייחס בצורה מעמיקה למשמעות ומהות מעשיו, בלט קושי בהתייחסות אמפתית לנפגע העבירה וניתוק רגשי.

5. שירות המבחן דיווח, כי ביום 6.7.18 עזב נאשם את הקהילה על דעת עצמו ונעצר עד תום ההליכים. בתסקיר פורטו הקשיים שחוזה הנאשם בקהילה, עמדתו האמביוולנטית והקושי להתמודד עם עמדות נוגדות לעמדתו. כן תוארה התדרדרות משמעותית בהתנהגותו, קושי לשמור על רצף של התנהגויות חיוביות והכלת תסכולים לאורך זמן. ביום 8.7.18 הנאשם יצר קשר עם שירות המבחן ומסר, כי עזב את הקהילה על רקע תחושות כעס ותסכול שחוזה מול גורמי הטיפול. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה לקחת אחריות

על התנהגותו הבעייתית במסגרת הקהילה והשליך התנהגותו על גורמי הטיפול וגורמים חיצוניים נוספים. בבדיקת שותן שנערכה לנאשם נמצאו שרידי סם מסוג קנבוס. הנאשם מסר כי צרך סמים בשל מצב רגשי ובמקביל ביקש להשתלב בטיפול במסגרת מרכז יום עירוני.

בין ובין, ביום 9.7.18, נגזר על הנאשם בתיק תעבורה מאסר לתקופה של 13 חודשים, לצד ענישה נלווית. באותה העת סבר שירות המבחן כי לנאשם מודעות נמוכה למצבו ההתמכרותי וקיים סיכון להישנות הסתבכויות עם החוק ומכאן, כי לא בא בהמלצה שיקומית.

6. בהמשך הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם שוחרר ממאסר בחודש נובמבר 2018, התנהל תחילה כדר רחוב ולאחרונה מתגורר בהוסטל פרטי לנפגעי התמכרויות בתל אביב. לנאשם חובות כלכלים משמעותיים מול ההוצאה לפועל והוא עובד בעבודות מזדמנות. הנאשם מסר כי שהה בכלא באגף נקי מסמים ושמר על אורח חיים מתפקד, אולם מאז שחרורו הנאשם מרגיש תלוש וחושש לחזור למעגל ההתמכרויות. למרות ההזדמנויות הרבות שכבר ניתנו לנאשם, הפנה שירות המבחן את הנאשם למרכז לטיפול בהתמכרויות בתל אביב, ולאור נכונות הנאשם, ביקש שירות המבחן דחייה על מנת לבחון את שילובו של הנאשם בטיפול.

7. שירות המבחן הוסיף ופירט, כי הנאשם ערך ניסיון להשתלב בטיפול במרכז יום להתמכרויות בתל אביב, אולם לא התקבל, והרושם העולה הוא כי הנאשם אינו בעל מוטיבציה להירתם להליך טיפולי מקיף. לצד זאת, המרכז להתמכרויות מסר כי הנאשם התמיד בהגעתו ולא נמצאו שרידי סם בבדיקות שותן שנערכו לנאשם. שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי יותר שייתן מענה הולם יותר לצרכיו המורכבים. לאור האמור, התבקשה דחייה נוספת לבחינת התאמת הנאשם לטיפול בקהילה לנפגעי סמים.

8. בתסקיר אחרון מיום 23.6.19 ציין שירות המבחן כי הובהר לנאשם שעליו לקדם שילובו בקהילה. אולם, הנאשם לא מסר בבדיקות שותן וניתק את הקשר עם שירות המבחן. מכאן, חזר שירות המבחן על הערכתו כי לנאשם מוטיבציה נמוכה לשינוי. שירות המבחן הדגיש כי במשך תקופה ממושכת שיתוף הפעולה של הנאשם לקוי ביותר. לפיכך, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית ולא בא בהמלצה להאריך המאסר על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

9. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו, שלומו ושלמות גופו של אדם וכן הגנה על קניינו. לטענתה מידת הפגיעה גבוהה. הנאשם תקף את מעסיקו במהלך יום עבודה באמצעות פטיש על רקע ויכוח. הנאשם היכה את מעסיקו 3 פעמים באמצעות הפטיש. כתוצאה ממעשיו גרם הנאשם למתלונן שבר בידו והוא נזקק לגבס. הנאשם ניגש עם הפטיש לעבר שתי משאיות בבעלות המתלונן וניפץ את השמשות הקדמיות תוך שגרם נזק מצטבר בסכום של 3,697 ₪.

10. לטענתה, המתלונן אמנם בחר שלא להגיש תצהיר נפגע עבירה, אולם יש לקחת בחשבון את הנזקים שגרם הנאשם למתלונן, לרבות הצורך להעסיק עובדים נוספים שיסייעו לו והנזקים הכספיים בשל הטיפול הרפואי וירידה ברווחים.

11. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 36 חודשים, לצד ענישה נלווית.

12. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן

קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; לחובתו של הנאשם הרשעות בעבירות של תקיפת עובד ציבור, איומים, שבל"ר והחזקת סמים לצריכה עצמית. על הנאשם כבר הוטלו עונשי מאסר, לרבות בתיק תעבורה. לחובת הנאשם שני מאסרים על תנאי; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם השתלב בחודש אוקטובר 2017 בקהילה טיפולית, אולם ביום 6.7.18 עזב על דעת עצמו את הקהילה וחזר לעשות שימוש בסמים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים בעייתי לצד התמכרות לסמים. שירות המבחן התייחס להתנהלותו הבעייתית של הנאשם בקהילה ולסיכון הנשקף ממנו. עוד הדגישה באת כוח התביעה, כי למרות התנגדות התביעה, ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות להשתלב בטיפול, אולם הוא לא מפגין מוטיבציה לטיפול, אינו משתף פעולה עם שירות המבחן ולא נרתם להליך שיקומי של ממש. מכאן, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

13. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, להפעיל את המאסרים על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 28 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

14. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הוויכוח בין הנאשם והמתלונן פרץ על רקע הלנת שכרו של הנאשם על ידי המתלונן במשך חצי שנה. בשל הקשיים הכלכליים שנגרמו לנאשם בהלנת שכרו, נאלץ לעבור להתגורר ברכבו וצרך סמים. העבירות בוצעו על רקע התפרצות רגעית, בלתי מתוכננת, כתוצאה מתסכול ומלחץ כלכלי.

15. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה של חבלה חמורה מתחיל במאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירה של חבלה במזיד ברכב מתחיל במאסר על תנאי.

16. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות על מעשיו; העבירות בוצעו לפני מספר שנים והנאשם לא ביצע מאז עבירות נוספות; הנאשם נשפט בתיק תעבורה והוטל עליו עונש של מאסר בפועל; מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, אשר עלה לישראל עם אמו בגיל 16, גדל עם אמו ובן זוגה, הסובלים מהתמכרות לאלכוהול ואף נהגו כלפיו באלימות. הנאשם נשלח לפנימייה, שם חווה קשיי הסתגלות קשים וגילויי גזענות. הנאשם עזב את הפנימייה ונאלץ להתמודד לבדו עם העולם, תוך ששכר דירה לבדו והתדרדר לסמים. הנאשם שירת בצה"ל כמאבטח מתקנים. עם שחרורו מצה"ל המשיכה התדרדרותו של הנאשם והחלה הסתבכותו בפלילים ובעבירות תעבורה בגין נדון למאסרים בפועל.

לראשונה בחייו השתלב הנאשם בהליך גמילה, בקהילה טיפולית "אילנות", שם שהה במשך 9 חודשים ועבר טיפול אינטנסיבי. במהלך הטיפול הנאשם חידש את הקשר עם משפחתו ולמד קרוא וכתוב. הנאשם עזב את הקהילה בשל קשיים שחווה, אולם הבין את טעותו וניסה לחזור לקהילה. בהמשך לכך, הנאשם צרך סמים. לטענתה, למעט אותה "נפילה" בכל בדיקות השתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סמים. לאחר שחרורו של הנאשם ממאסרו בגין עבירות תעבורה, הנאשם פנה מיוזמתו לטיפול והחל בטיפול ביחידה לטיפול בנפגעי סמים. הנאשם החל להסדיר את חובותיו והגיש בקשה להכיר בו כפושט רגל. הנאשם קיבל פנקס תשלומים, עומד בתשלומים ועובד בעבודות מזדמנות. עם זאת, הנאשם לא נמצא מתאים לגמילה במרכז יום בתל אביב. לטענתה, הנאשם מבין כי עליו להשתלב בטיפול אינטנסיבי יותר.

17. עוד טענה, כי לאחר האירוע מושא כתב האישום, המתלונן סלח לנאשם, אשר אף המשיך לעבוד אצל המתלונן ולהתגורר במחסן השייך למתלונן.
18. לאחר התסקיר האחרון הוסיף בא כוח הנאשם הנכנס כי הנאשם לא נקלט בקהילה משום שלא היה לו כסף לשלם ולאחר מכן קליטתו כבר לא היתה אפשרית. עוד ביקש ליתן לנאשם הזדמנות נוספת להיקלט בקהילה.
19. מכאן, עתרה באת כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.
20. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על שאירע והוא לוקח אחריות על מעשיו. לדבריו, הוא מנסה לעשות שינוי בחייו, נמצא בקשר עם אחותו ומסייע לה עם אחיינו. הנאשם ביקש מבית המשפט הזדמנות להמשיך את הדרך שהוא עושה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

21. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
22. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו, בטחונו ושלמות נפשו של אדם, לצד ההגנה על קניינו ורכושו של אדם. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירות היא ברף בינוני - גבוה. על רקע ויכוח כספי בין הנאשם והמתלונן וטענת הנאשם כי המתלונן מלין את שכרו, נטל הנאשם פטיש גומי ותקף את המתלונן בכך שהיכה בו פעמיים באמתו השמאלית ופעם אחת בגבו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן שבר באמה השמאלית וידו גובסה. בהמשך, הנאשם ניגש לעבר שתי משאיות שבבעלותו של המתלונן ושבר את שמשותיהן הקדמיות. במעשיו, גרם הנאשם לנזק בסכום של 3,697 ₪.
23. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של חבלה חמורה, ברף בינוני, ובנסיבות דומות ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- ע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16.5.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה בפניו וגרם למתלונן שבר באפו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 7,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- עפ"ג (מרכז) 42992-03-18 **מדינת ישראל נ' ברכה** (29.4.19): בית משפט השלום, הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה את המתלונן במכת אגרוף בפניו וסטר לו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והטיל על הנאשם, תחת המאסר על תנאי, מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות;

- עפ"ג (מרכז) 2933-09-14 **אדרי נ' מדינת ישראל** (9.11.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה. לפי הכרעת הדין, בעקבות תגרת ידיים, חבט הנאשם בפניו של המתלונן וגרם לו שברים. בית המשפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 2,500 ₪ ופיצויים בסכום של 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם, ותחת עבודות שירות, הטיל עליו שירות לתועלת הציבור;

- ת"פ (רח') 38105-03-16 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (6.3.19): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה הנאשם את המתלונן בפניו ובאפו ובהמשך אף נטל לידו מקל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של חודש בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצויים בסכום של 2,000 ₪;

- ת"פ (רמ') 13630-09-13 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' פלוני** (4.7.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה, בכך שדחף את המתלונן, אשר נפל ונפגע בכתפו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 180 שעות, קנס בסכום של 500 ₪ ופיצויים בסכום של 7,000 ₪;

- ת"פ (עכו) 23503-08-14 **מדינת ישראל נ' סואעד** (11.6.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של חבלה חמורה ותקיפה, בכך שהיכה את המתלונן בפניו ובעט ברגליו. כן הכה הנאשם באגרופיו בחוזקה גם את אביו של המתלונן ובעט בו. כתוצאה ממעשיו, גרם הנאשם למתלונן סימנים כחולים, דימום בפנים ושבר מרוסק באף. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 70 ימים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 5,000 ₪.

24. מדיניות הענישה ביחס לעבירות של חבלה במזיד ברכב, כוללת מנעד ענישה הנע סביב מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, לרבות רכיבי ענישה כלכליים (ראו, למשל: רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** (26.3.15); עפ"ג (מרכז) 21044-02-18 **מדינת ישראל נ' רודבסקי** (17.7.18); ת"פ (רח') 55589-07-18 **מדינת ישראל נ' יעקבי** (19.12.18); ת"פ (י-ם) 9284-12-16 **מדינת ישראל נ' פהימה** (9.4.18)).

25. הצדדים הגישו פסיקה הכוללת נסיבות מחמירות יותר או עבירות נוספות ולא מצאתי מקום להכלילה במתחם.

26. השילוב בין העבירות אינו מאפשר להתחיל את המתחם במאסר על תנאי בלבד. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, בנסיבות העניין, נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

27. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם והמתלונן ישרו ההדורים והנאשם אף הועסק תקופה נוספת אצל המתלונן; מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע, הוא התגורר משך תקופות בלתי מבוטלות ברכבו ואף ברחוב. גם ניתן צו כינוס בעניינו של הנאשם (ענ/2); מאז ביצוע העבירות בחודש יולי 2016

לא נפתחו לחובתו של הנאשם תיקים פליליים חדשים; הנאשם ניסה משך תקופה בלתי מבוטלת לערוך שינוי בחייו ולהיגמל מסמים, תחילה במסגרת קהילה סגורה ולאחר מכן במסגרות אחרות;

לחובתו של נאשם עומד עברו הפלילי בעבירות אלימות, רכוש והחזקת סמים לצריכה עצמית (עת/1); לחובתו של הנאשם עומד גם עברו התעבורתי, הנובע בין היתר מהמשך צריכת סמים. על הנאשם הוטלו מספר תקופות מאסר והוא שוחרר לאחרונה בחודש נובמבר 2018 ממאסרו האחרון בתיק תעבורה; עוד עומדים לחובתו של הנאשם שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה, אחד בת"פ 52559-02-13 לתקופה של 5 חודשים (עת/2), והשני בת"פ 39195-03-11 לתקופה של 6 חודשים (עת/3).

28. סיום גזר דינו של הנאשם נדחה משך תקופה בלתי מבוטלת על מנת לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול בסמים ובעניינו הוגשו מספר רב של תסקירים.

בתסקירי שירות המבחן פורטו נסיבות חייו הקשות של הנאשם. הנאשם החל לצרוך סמים כבר בגיל 17, על רקע של מצוקה רגשית, תחושת ריקנות, היעדר מסגרת שייכות וביטחון עצמי נמוך. הנאשם השתלב במסלול טיפולי ארוך, לראשונה בחייו, בקהילת "אילנות", במסגרת שחרורו ממעצר ביום 8.10.17. הנאשם שהה בקהילה משך 9 חודשים אולם עזב על דעת עצמו ביום 6.7.18. גורמי הטיפול מסרו כי הסתגלותו של הנאשם היתה איטית ועלו קשיים בקבלת חוקי המקום, הנאשם התקשה לקחת אחריות על התהליך הטיפולי, התקשה להתמיד בדרך של שינוי וקבלת טיפול. הנאשם מסר כי עזב את הקהילה על רקע של תחושות כעס ותסכול וביום עזיבתו אף צרך סמים מסוג קנבוס. להתרשמות שירות המבחן, לנאשם קשיי תפקוד בולטים, הוא ממוקד בעצמו ובצרכיו והתנהלותו כלפי הסביבה פוגענית. כן העריך שירות המבחן, באותה העת, כי הנאשם אינו פועל באופן מספק לגייס משאבים וכוחות לשינוי.

לאחר שחרורו של הנאשם ממאסרו האחרון בחודש נובמבר 2018, העריך שירות המבחן, כי בתקופת המאסר החל הנאשם לבצע שינוי באורחות חייו, שהה באגף נקי מסמים ושמר על אורח חיים מתפקד (ענ/3). באותה העת עבר הנאשם להתגורר בהוסטל, החל לעבוד בעבודות פיזיות מזדמנות ולהסדיר חובותיו ולא נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן שנערכו לו. לאור המוטיבציה של הנאשם להשתלב בתכנית טיפולית, התאפשרו דחיות נוספות. תחילה ציין שירות המבחן, בתסקירו מיום 24.3.19, כי הנאשם מתמיד בטיפול והתבקשה דחייה לבחינת התאמתו לקהילה של נפגעי סמים. אולם, מהתסקיר האחרון מיום 23.6.19 עולה, כי הנאשם שוב ניתק קשר עם שירות המבחן ולא פעל לקידום עניינו. מכאן, כי לבסוף לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית וגם לא המליץ להאריך המאסרים על תנאי התלויים ועומדים בעניינו של הנאשם.

29. הנה כי כן, ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות מספור להשתלב בהליך הטיפולי. למעשה, פעם אחר פעם, בניגוד לעמדת התביעה, נעתר בית המשפט לבקשות שירות המבחן ובאת כוח הנאשם לאפשר לו להשתלב בהליכים טיפוליים והכל על מנת להביא לשינוי ממשי בחייו של הנאשם. למרבה הצער, הנאשם לא ניצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, ולא שיתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן. למעשה, הרושם הוא כי הנאשם אינו בשל בשלב זה לשילובו בקהילה טיפולית או בטיפול אחר במסגרת הקהילה. בקשתו האחרונה של בא כוח הנאשם לאפשר לנאשם להיקלט בקהילה, פעם נוספת, הגיעה לאחר שנים שבהן ניתנו לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות. למעשה, בשלב כלשהו יש לשים לדבר סוף.

30. לאור האמור, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם. בנסיבות אלו, גם אין כל הצדקה להאריך המאסרים על תנאי התלויים ועומדים בעניינו של הנאשם. עם זאת, לאור הודאתו וניסיונותיו הרבים לגמילה מסמים, יש לחפוף המאסרים על תנאי זה לזה ולהפעילם במצטבר לעונש המוטל

בתיק זה.

31. גם לא מצאתי כי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות הולם את נסיבות העניין. משמע, שככל שלא היתה הפעלת מאסר על תנאי, ייתכן כי ניתן היה לשקול זאת. אולם, לאור שני מאסרים על תנאי, שיש להפעילם בהעדר טיפול מספק, הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות אינה הולמת.
32. מכאן, כי העונש ההולם כולל מאסר בפועל במחצית המתחם, הפעלת המאסרים על תנאי, ולצד זאת הטלת מאסר על תנאי ופיצוי. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם, לא יוטל עליו קנס.

סוף דבר

33. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 7 חודשים;
- ב. הפעלת המאסרים על תנאי מת"פ 52559-02-13 לתקופה של 5 חודשים ומת"פ 39195-03-11 לתקופה של 6 חודשים, בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המוטל בתיק זה. סך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 13 חודשים;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות עבירה של חבלה במזיד ברכוש;
- ה. פיצויים בסכום של 2,000 ₪. הנאשם ישלם את הפיצויים ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.8.19 והיתרה עד ה-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ט, 01 יולי 2019, במעמד הצדדים.